

ελληνισμός εκεί που υπάρχει η ελπίδα. Έτσι θα ξεφύγουμε από τα επικίνδυνα εκείνα μονοπάτια στα οποία βαδίσαμε με την αγγλική παρότρυνση κυρίως χωρίς να καταλογίζονται και στον αμερικάνικο παράγοντα ευθύνες για ένα κλείσιμο του κυπριακού που να νομιμοποιεί την τουρκική κατοχή στο βορρά και να μην κατοχυρώνει βασικές ελευθερίες και ανθρώπινα δικαιώματα.

Στο χώρο της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ένα χώρο πολιτισμού και ανά-

πτυξης πρέπει να διεκδικήσουμε να ζήσουμε αν θέλουμε να δούμε μια μέρα τον ήλιο της ελευθερίας και της δικαιοσύνης ν' ανατέλλει πάνω απ' αυτό το μαρτυρικό μας νησί. Τότε μόνο όλοι οι κάτοικοί του Έλληνες, Τούρκοι, Μαρωνίτες, Αρμένιοι, Λατίνοι θα απολαμβάνουν τους καρπούς της δημιουργίας τους και όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα θα είναι κανόνας, πράξη και ζωή, χωρίς καμιά χώρα να μπορεί να επέμβει και να καταστρέψει αυτά που οι Κύπριοι αδελφωμένοι και μονιασμένοι κτίζουν και δημιουργούν.

ΝΟΣΤΟΣ

Στη μεταξένια χαίτη σου τρελλό μαϊστράλι
 τ' άλμπουρα της γλυκειάς μου Αργώς
 το διψασμένο ν' αρμενίσω νόστο μου
 στον ασημένιο το γιαλό,
 δώσε μου εσύ ήλιε τ' αναλυτό χρυσάφι σου
 χρυσός να λάψει ο δράκοντας της πρύμνης μου
 φεγγάρι εσύ κι εσείς αστέρια το μυστικό σας φως
 στ' όστρακο της πρύμνης να χαράξω
 βήματα νυχτερίδων κι αρχαγγέλων λευκούς φτερουγισμούς
 κι' άδειασε κι' εσύ, ψυχή μου, όσους
 έχεις στ' απόκρυφά σου μύχια θησαυρούς
 χρυσάφι και διαμάντια και ζαφείρια
 στολίδια με της Οπλιάς τ' αστέρια
 να τα βάλω στ' άλμπουρά μου
 του μύθου το ταξίδι μου να πλάσω
 από μιαν Αία να φέξει επιστροφή
 όπου πολύ πλανήθηκα και πάλαιψα
 για το χρυσό το δέρας,
 Κί' αν τώρα μ' άδεια καρδιά γυρίζω πίσω
 κι' άδεια χέρια, φεισθήτε μου και μη με κρίνετε
 χρυσή κομίζω την εμπειρία
 του ταξιδιού μου στην Ιωλλό μου.

Τάκη Νικολαΐδη